

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการดำเนินโครงการการวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการบริหารจัดการประตุน้ำอุทกวิทยาประสิทธิ์ กรณีศึกษา: ชุมชนประมงพื้นบ้านในลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชปรากฏผลการวิจัยดังนี้

สภาพเศรษฐกิจภาคครัวเรือนของชาวประมงพื้นบ้าน

จากการใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจสภาพเศรษฐกิจภาคครัวเรือนของชาวประมงพื้นบ้านในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 8 ตำบล 34 หมู่บ้าน (ดูจากตารางที่ 3.1) ปรากฏว่าสามารถจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 301 ครัวเรือน โดยสรุปผลการศึกษาดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำบล

ชื่อตำบล	หมู่ที่	จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนตัวอย่าง	ร้อยละ
ปากแพรก	1,3,4,5,6,7,8,9	8	78	25.91
บ้านเพิง	1,2,3,4,5,6,7,8	8	73	24.25
บ้านใหม่	1,4,7,8	4	35	11.63
บางศาลา	3,5,7,8	4	31	10.30
ชนาบนาก	1,2,3	3	22	7.31
หูล่อง	5,6,7	3	24	7.97
บางพระ	2,4	2	17	5.65
บางตะพง	1,4	2	21	6.98
รวม		34	301	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า ในการจัดเก็บข้อมูลครั้งนี้ นักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยสามารถจัดเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 301 ตัวอย่าง จากจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจำนวน 385 ตัวอย่าง (ดูตาราง 3.1) ซึ่งได้มาจากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบขนาดของประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (กัลยา, 2546: 26) โดยมีกลุ่มตัวอย่างมาจากตำบล

ต่าง ๆ ดังนี้ ตำบลปากแพรก คิดเป็นร้อยละ 25.91 ตำบลบ้านเพิง คิดเป็นร้อยละ 24.25 ตำบลบ้านใหม่ คิดเป็นร้อยละ 11.63 ตำบลบางศาลา คิดเป็นร้อยละ 10.30 ตำบลขนาบนาก คิดเป็นร้อยละ 7.31 ตำบลหูล่อง คิดเป็นร้อยละ 7.97 ตำบลบางพระ คิดเป็นร้อยละ 5.65 และตำบลบางตะพง คิดเป็นร้อยละ 6.98

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	175	58.14
หญิง	126	41.86
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.14 ที่เหลือเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 41.86

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 31 ปี	16	5.32
31-40 ปี	52	17.28
41-50 ปี	74	24.58
51-60 ปี	83	27.57
61 ปีขึ้นไป	76	25.25
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.3 พบว่า ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ช่วงอายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.57 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือช่วงอายุ 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.25 และอันดับสามคือ ช่วงอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.58

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพในครัวเรือน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
หัวหน้าครัวเรือน	221	73.42
ผู้อยู่อาศัย	80	26.58
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 73.42 ที่เหลือเป็นผู้อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 26.58

ตาราง 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	297	98.68
คริสต์	2	0.66
อิสลาม	2	0.66
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 98.68 ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์และอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 0.66 เท่ากัน

ตาราง 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	179	59.47
มัธยมศึกษาตอนต้น	56	18.60
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	44	14.62
อนุปริญญา/ปวส.	10	3.32
ปริญญาตรี	12	3.99
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.6 พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 59.47 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 18.60 และอันดับสามคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 14.62

ตาราง 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการทำประมง

การทำประมง	จำนวน	ร้อยละ
จับจากธรรมชาติ	196	65.12
เพาะเลี้ยง	42	13.95
ทั้ง 2 ประเภท	63	20.93
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ทำการประมงในลักษณะจับจากธรรมชาติอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 65.12 รองลงมาคือการทำควบคู่กันไปทั้งจับจากธรรมชาติและเพาะเลี้ยง คิดเป็นร้อยละ 20.93 และเพาะเลี้ยงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 13.95

ตาราง 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพเสริม

อาชีพเสริม	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	147	48.84
รับจ้าง	73	24.25
ค้าขาย	34	11.29
อื่น ๆ	16	5.32
ไม่มี	31	10.30
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอาชีพเสริม โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.84 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 24.25 และอันดับสามคือ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 11.29

ตาราง 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกระยะเวลาในการยึดอาชีพประมงเป็นอาชีพหลัก

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 ปี	43	14.29
6-10 ปี	35	11.63
11-15 ปี	48	15.95
16-20 ปี	65	21.59
21-25 ปี	76	25.25
มากกว่า 25 ปี	34	11.29
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.9 พบว่า ระยะเวลาในการยึดอาชีพประมงเป็นอาชีพหลักของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.25 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.59 และอันดับสามคือ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.95

ตาราง 4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้ประโยชน์หลักจากสัตว์น้ำที่จับได้ตามธรรมชาติ

อาชีพเสริม	จำนวน	ร้อยละ
บริโภคนคริวเรือน	120	39.87
ขาย	14	4.65
ทั้งบริโภคและขาย	167	55.48
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์หลักจากสัตว์น้ำที่จับได้ตามธรรมชาติไปเพื่อขายและบริโภคนคริวเรือน คิดเป็นร้อยละ 55.48 รองลงมาคือไว้บริโภคในครัวเรือนอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 39.87 และขายอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 4.65 โดยชนิดพันธุ์ที่ยังสามารถหาได้ ได้แก่ ปลาบู่ ปลาดุกทะเล ปลากระบอก ปลากระทิง ปลาซิว ปลาไนล์ ปลาสีปาน ปลาต ปลาขาว ปลาช่อน ปลาแป้น ปลาฉลาม กุ้งก้ามกราม กุ้งหางแดง กุ้งกุลากุ้ง กุ้งแม่น้ำ กุ้งขาว ปูม้า ปูดำ เป็นต้น

ข้อมูลตัวโครงสร้างรายจ่าย หนี้สิน ทรัพย์สินและเงินออม

ตาราง 4.11 รายจ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนในด้านต่าง ๆ

รายการค่าใช้จ่าย	สูงสุด	เฉลี่ย	S.D.
อาหารและเครื่องดื่ม	40,000	2,975.08	3,148.19
การศึกษา	52,000	1,747.44	4,395.56
ยานพาหนะ	10,000	962.62	1,242.61
บันเทิง สันทนาการ งานเลี้ยง	6,000	780.90	1,019.15
สาธารณูปโภค (ไฟฟ้า น้ำประปา)	21,000	689.94	1,953.02
ชำระดอกเบี้ย หนี้สิน	15,000	482.41	1,506.84
ทำบุญ	5,000	425.12	619.84
เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	2,500	371.33	516.15
การสื่อสาร (โทรศัพท์และอื่น ๆ)	15,000	361.91	916.56
ค่ายาและค่ารักษาพยาบาล	5,000	250.23	477.83
ที่อยู่อาศัย (ค่าเช่า ค่าตกแต่ง ค่าซ่อมบำรุง)	5,000	143.52	514.91

จากตาราง 4.11 พบว่า รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม เฉลี่ยครัวเรือนละ 2,975.08 บาทต่อเดือน

เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เฉลี่ยครัวเรือนละ 1,747.44 บาทต่อเดือน และอันดับสามคือ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะ เฉลี่ยครัวเรือนละ 962.62 บาทต่อเดือน

ตาราง 4.12 แหล่งที่มาของหนี้สินครัวเรือน

รายการค่าใช้จ่าย	สูงสุด	เฉลี่ย	S.D.
ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร	1,670,000	36,846.67	132,509.92
ญาติพี่น้อง	400,000	10,707.64	40,628.08
กองทุนหมู่บ้าน	170,000	8,108.33	16,452.63
แหล่งเงินกู้นอกระบบ	200,000	5,120.40	23,698.59
สหกรณ์การเกษตร/สหกรณ์ ประมง	300,000	5,112.96	26,904.90
ออมทรัพย์หมู่บ้าน	200,000	2,455.15	13,517.53
ธนาคารอาคารสงเคราะห์	500,000	2,325.58	30,450.62
ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย	200,000	830.56	11,873.27
ธนาคารพาณิชย์	100,000	714.29	6,873.00

จากตาราง 4.12 พบว่า แหล่งที่มาของหนี้สินครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เฉลี่ยครัวเรือนละ 36,846.67 บาท เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สหกรณ์การเกษตร เฉลี่ยครัวเรือนละ 10,707.64 บาท และอันดับสามคือ กองทุนหมู่บ้าน เฉลี่ยครัวเรือนละ 8,108.33 บาท

ตาราง 4.13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลในการก่อหนี้

เหตุผลในการก่อหนี้	จำนวน	ร้อยละ
เป็นทุนในการทำประมง	106	35.22
เพื่อการบริโภคในครัวเรือน	106	35.22
เป็นทุนในการทำอาชีพเสริม	105	34.88
ค่าใช้จ่ายในการศึกษา	94	31.23
ซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	16	5.32
ซื้อรถจักรยานยนต์	11	3.65
ซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า	9	2.99
ซื้อรถยนต์	6	1.99
ชำระหนี้สินเดิม	0	0.00

จากตาราง 4.13 พบว่า เหตุผลการก่อกำหนดของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ เป็นทุนในการทำประมงและเพื่อการบริโภคในครัวเรือนในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 35.22 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เป็นทุนในการทำอาชีพเสริม คิดเป็นร้อยละ 34.88 และอันดับสามคือ เป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.23

ตาราง 4.14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความสามารถในการชำระหนี้คั้นได้ภายในระยะสัญญา

การชำระหนี้คั้นตามระยะสัญญา	จำนวน	ร้อยละ
ชำระหนี้คั้นได้บางส่วน	147	48.83
ไม่สามารถระบุได้	93	30.90
ชำระหนี้คั้นได้ทั้งหมด	31	10.30
ไม่สามารถชำระหนี้คั้นได้	30	9.97
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 48.84 เชื่อว่าสามารถชำระหนี้คั้นได้บางส่วนภายในระยะสัญญา รองลงมา ยังไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 30.90 เชื่อว่าจะสามารถชำระหนี้คั้นได้ทั้งหมดในระยะสัญญา มีเพียงร้อยละ 10.30 ในขณะที่ร้อยละ 9.97 คาดว่าจะไม่สามารถชำระหนี้คั้นได้

ตาราง 4.15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาที่คาดว่าจะสามารถปลดหนี้ได้ทั้งหมด

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่สามารถระบุได้	169	56.15
ต่ำกว่า 6 ปี	87	28.90
6-10 ปี	32	10.63
16-20 ปี	7	2.33
11-15 ปี	5	1.66
21-25 ปี	1	0.33
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.15 พบว่า ระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามคาดว่าจะสามารถปลดหนี้ได้ทั้งหมด เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ยังไม่สามารถระบุระยะเวลาได้ว่าจะสามารถปลด

นี้ได้ทั้งหมดเมื่อใด คิดเป็นร้อยละ 56.15 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ใช้เวลาดำกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.90 และอันดับสามคือ ใช้เวลา 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.63

ตาราง 4.16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนที่ดินถือครอง

จำนวนที่ดิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีที่ดินถือครอง	92	30.56
ต่ำกว่า 6 ไร่	65	21.59
6-10 ไร่	73	24.25
11-15 ไร่	20	6.65
16-20 ไร่	22	7.31
21-25 ไร่	7	2.33
มากกว่า 25 ไร่	22	7.31
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.16 พบว่า จำนวนที่ดินถือครองของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ไม่มีที่ดินถือครองเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 30.56 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ มีที่ดินถือครอง 6-10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 24.25 และอันดับสามคือ มีที่ดินถือครองน้อยกว่า 6 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 21.59

ตาราง 4.17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากที่ดินถือครอง

การใช้ประโยชน์ที่ดิน	จำนวน	ร้อยละ
ที่อยู่อาศัย	196	65.12
เพาะปลูกพืช	155	51.50
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	102	33.89
ให้เช่า	10	3.32
ทิ้งร้าง	10	3.32

จากตาราง 4.17 พบว่า การใช้ประโยชน์จากที่ดินถือครองของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ใช้เป็นพื้นที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 65.12 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ใช้เป็นที่เพาะปลูกพืช คิดเป็นร้อยละ 51.50 และอันดับสามคือ ใช้เป็นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คิดเป็นร้อยละ 33.89

ตาราง 4.18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสิ่งอำนวยความสะดวกในครัวเรือน

สิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน	ร้อยละ
เครื่องใช้ไฟฟ้า (โทรทัศน์ ตู้เย็น ฯลฯ)	236	78.41
รถจักรยานยนต์	235	78.07
โทรศัพท์บ้าน/มือถือ	224	74.42
รถยนต์	50	16.61
คอมพิวเตอร์	37	12.29
เรือยนต์	7	2.33

จากตาราง 4.18 พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกในครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถามเรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ เครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น โทรทัศน์ ตู้เย็น เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 78.41 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 78.07 และอันดับสามคือ โทรศัพท์บ้าน/มือถือ คิดเป็นร้อยละ 74.42

ตาราง 4.19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรูปแบบการเก็บเงินออม

รูปแบบการออม	จำนวน	ร้อยละ
ฝากธนาคาร	91	30.23
เก็บไว้กับตัว	90	29.90
ฝากออมทรัพย์หมู่บ้าน	85	28.24
ฝากสหกรณ์	13	4.32
ซื้อเป็นทรัพย์สิน เช่น ทองคำ	8	2.66
ปล่อยกู้	2	0.66

จากตาราง 4.19 พบว่า รูปแบบต่างการเก็บเงินออมของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ฝากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 30.23 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เก็บไว้กับตัว คิดเป็นร้อยละ 29.90 และอันดับสามคือ ฝากออมทรัพย์หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 28.24

ตาราง 4.20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน

จำนวนเงินออม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	78	25.91
1,001-2,000 บาท	8	2.66
2,001-3,000 บาท	4	1.33
มากกว่า 3,000 บาท	11	3.65
ไม่มีเงินออม	200	66.45
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.20 พบว่า จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามเรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ไม่มีเงินออม คิดเป็นร้อยละ 66.45 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ มีเงินออมน้อยกว่า 1,000 บาทต่อเดือน และอันดับสามคือ มีเงินออมมากกว่า 3,000 คิดเป็นร้อยละ 3.65

ปัญหาและผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการจัดการประตุระบายน้ำอุทกวิทยาประสิทธิ

ตาราง 4.21 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเปลี่ยนแปลงของรายจ่ายครัวเรือนโดยภาพรวมหลังมีประตุระบายน้ำ

การเปลี่ยนแปลงรายจ่าย	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	217	72.09
ลดลง	35	11.63
คงเดิม	22	7.31
ไม่สามารถระบุได้	27	8.97
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าหลังจากมีประตุระบายน้ำทำให้รายจ่ายโดยภาพรวมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 72.09 รองลงมาเห็นว่าทำให้รายจ่ายครัวเรือนโดยภาพรวมลดลง คิดเป็นร้อยละ 11.63 ในขณะที่ยังไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 8.97 และส่วนที่เหลือเห็นว่าไม่ได้ทำให้รายจ่ายครัวเรือนโดยภาพรวมเปลี่ยนแปลงไป คิดเป็นร้อยละ 7.31

ตาราง 4.22 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเปลี่ยนแปลงหนี้สิน โดยภาพรวมหลังมีประตู่ระบายน้ำฯ

การเปลี่ยนแปลงหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	133	44.19
ลดลง	24	7.97
คงเดิม	95	31.56
ไม่สามารถระบุได้	49	16.28
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าหลังจากมีประตู่ระบายน้ำฯ ทำให้หนี้สินโดยภาพรวมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 44.19 รองลงมาเห็นว่าไม่ได้ทำให้หนี้สินครัวเรือนโดยภาพรวมเปลี่ยนแปลงไป คิดเป็นร้อยละ 31.56 ในขณะที่ยังไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 16.28 ส่วนที่เหลือเห็นว่าทำให้หนี้สินครัวเรือนโดยภาพรวมลดลง คิดเป็นร้อยละ 7.97

ตาราง 4.23 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินโดยภาพรวมหลังมีประตู่ระบายน้ำฯ

การเปลี่ยนแปลงทรัพย์สิน	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	39	12.96
ลดลง	81	26.91
คงเดิม	148	49.17
ไม่ระบุ	33	10.96
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าหลังจากมีประตู่ระบายน้ำฯ ไม่ได้ทำให้ทรัพย์สินโดยภาพรวมของครัวเรือนเปลี่ยนแปลงไป คิดเป็นร้อยละ 49.17 รองลงมาเห็นว่าทำให้ทรัพย์สินครัวเรือนโดยภาพรวมลดลง คิดเป็นร้อยละ 26.91 ในขณะที่เห็นว่าทำให้ทรัพย์สินโดยภาพรวมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 12.96 ส่วนที่เหลือเห็นว่ายังไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 10.96

ตาราง 4.24 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเปลี่ยนแปลงเงินออมโดยภาพรวมหลังมีประตู่ระบายน้ำฯ

การเปลี่ยนแปลงเงินออม	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	22	7.31
ลดลง	123	40.86
คงเดิม	93	30.90
ไม่ระบุ	63	20.93
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าหลังจากมีประตู่ระบายน้ำฯ ทำให้เงินออมของครัวเรือนโดยภาพรวมลดลง คิดเป็นร้อยละ 40.86 รองลงมาเห็นว่า ไม่ได้ทำให้เงินออมโดยภาพรวมของครัวเรือนเปลี่ยนแปลงไป คิดเป็นร้อยละ 30.90 ในขณะที่เห็นว่า ยังไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 20.93 ส่วนที่เหลือเห็นว่าทำให้เงินออมโดยภาพรวมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 7.31

ตาราง 4.25 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความรู้สึกต่อความมั่นคงในชีวิตและรายได้จากฐานทรัพยากรประมงในปัจจุบัน

ความรู้สึก	จำนวน	ร้อยละ
มั่นคง	18	5.98
ไม่มั่นคง	255	84.72
ไม่ระบุ	28	9.30
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 84.72 รู้สึกไม่มีความมั่นคงในชีวิตและรายได้จากฐานทรัพยากรประมงที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในขณะที่ไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 9.30 และมีเพียงร้อยละ 5.98 เท่านั้นที่ยังรู้สึกว่ามีมั่นคง

ตาราง 4.26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสืบทอดอาชีพ
ประมงของสมาชิกในครอบครัว

การสืบทอดอาชีพประมง	จำนวน	ร้อยละ
มีการสืบทอด	47	15.62
ไม่มีการสืบทอด	146	48.50
ไม่แน่ใจ	108	35.88
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เชื่อว่าสมาชิกในครอบครัว จะไม่สืบทอดอาชีพประมงอีกต่อไป คิดเป็นร้อยละ 48.50 ในขณะที่ยังไม่แน่ใจว่าสมาชิกในครอบครัว จะสืบทอดอาชีพประมงต่อไป คิดเป็นร้อยละ 35.88 และมีเพียงร้อยละ 15.62 ที่เชื่อว่าสมาชิก ในครอบครัวจะสืบทอดอาชีพประมงต่อไป

ตาราง 4.27 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต้องการ
ในการปรับเปลี่ยนอาชีพ

การปรับเปลี่ยนอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	90	29.90
ไม่ต้องการ	31	10.30
ต้องการอาชีพเสริม	152	50.50
ไม่ระบุ	28	9.30
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.27 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ต้องการปรับเปลี่ยนอาชีพด้วยการ มีอาชีพเสริม คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมาต้องการปรับเปลี่ยนไปเป็นอาชีพอื่น คิดเป็นร้อยละ 29.90 ในขณะที่ไม่ต้องการปรับเปลี่ยนอาชีพใด ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.30 ส่วนที่เหลือ คิดเป็นร้อยละ 9.30 ยังไม่ระบุความต้องการใด ๆ

ตาราง 4.28 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงชนิดพันธุ์สัตว์น้ำหลังมีประตุน้ำ

การเปลี่ยนแปลงชนิดพันธุ์สัตว์น้ำ	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	5	1.66
ลดลง	247	82.06
คงเดิม	10	3.32
ไม่สามารถระบุได้	39	12.96
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าชนิดพันธุ์สัตว์น้ำมีจำนวนลดลงหลังมีประตุน้ำ คิดเป็นร้อยละ 82.06 รองลงมาไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 12.96 ในขณะที่เห็นว่ายังคงเหมือนเดิม คิดเป็นร้อยละ 3.32 และมีเพียง ร้อยละ 1.66 เท่านั้นที่เห็นว่าชนิดพันธุ์สัตว์น้ำเพิ่มขึ้น

โดยพบว่าชนิดพันธุ์สัตว์น้ำที่หายไป ได้แก่ กุ้งก้ามกราม กุ้งหางแดง กุ้งหัวมัน กุ้งเหลือง กุ้งขาว กุ้งแต กุ้งเข็ม กุ้งแซบวัย กุ้งลิเก กุ้งทะเล กุ้ง ปูดำ ปูนา หอยจาก ปลาแขยง ปลาดุกทะเล ปลากะบอก ปลานิล ปลาดุก ปลาหมอบ้าน ปลากกระตี่ ปลากระพง ปลาเนื้ออ่อน ปลาหลด ปลาไหล ปลาดุกขาว ปลาช่อน ปลาชี่ต้าย ปลาหลาวโอน ปลาหนวดยาว ปลาหางฟ้า ปลาอีแก้ง ปลาลิ้นหมา ปลาดุกต่าง ปลาโอน ปลาดุกต่าง ปลาโอน ปลาอีคุด ปลากัด ปลาหมอไทย ปลาเขือ ปลาปักเป้า ปลาเสือ ปลาทราย ปลาตรวด

ในขณะที่พบชนิดพันธุ์น้ำใหม่ ได้แก่ หอยเชอรี่ หอยแมลงภู่ ปลาชะโด ปลานิลจิตรลดา ปลาชิว ปลาตะเพียน ปลาอีสก ปลาสวย ปลาแรด ปลาช่อน ปูม้า ปลาฝักถั่ว ปลากะเบน ปลาชี่ข่ม ปลาสลิด ปลาจาระเม็ดน้ำจืด ปลาบึก ปลาจิ้น ปลาหางแดง ปลาแรด ปลาพวมพร้าว ปลาจิ้งจั้ง ปลาสาก ปลากะพงขาว ปลาช่อนไซ ปลาข้างเหลือง ปลาหลังเขียว

ตาราง 4.29 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้หลังมีประตุน้ำ

ปริมาณที่จับได้	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	3	1.00
ลดลง	245	81.39
คงเดิม	9	3.00
ไม่สามารถระบุได้	44	14.61
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.29 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ หลังมีประตुरะบายน้ำ มีจำนวนลดลง คิดเป็นร้อยละ 81.39 รองลงมาไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 14.61 ในขณะที่เห็นว่ายังคงเหมือนเดิม คิดเป็นร้อยละ 3.00 และมีเพียง ร้อยละ 1.00 เท่านั้น ที่เห็นว่าปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้เพิ่มขึ้น

ตาราง 4.30 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงของขนาดสัตว์น้ำที่จับได้หลังมีประตुरะบายน้ำ

ขนาดสัตว์น้ำที่จับได้	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	8	2.66
ลดลง	213	70.76
คงเดิม	30	9.97
ไม่สามารถระบุได้	50	16.61
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าสัตว์น้ำที่จับได้หลังมีประตुरะบายน้ำ มีขนาดลดลง คิดเป็นร้อยละ 70.76 รองลงมาไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 16.61 ในขณะที่เห็นว่ายังคงเหมือนเดิม คิดเป็นร้อยละ 9.97 และมีเพียง ร้อยละ 2.66 เท่านั้นที่เห็นว่า สัตว์น้ำที่จับได้มีขนาดเพิ่มขึ้น

ตาราง 4.31 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาสัตว์น้ำที่จับได้หลังมีประตुरะบายน้ำ

การเปลี่ยนแปลงราคาสัตว์น้ำ	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	129	42.86
ลดลง	61	20.27
คงเดิม	55	18.27
ไม่สามารถระบุได้	56	18.60
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าราคาสัตว์น้ำที่จับได้หลังมีประตुरะบายน้ำ เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาเห็นว่าลดลง คิดเป็นร้อยละ 20.27 ในขณะที่ไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 18.60 และร้อยละ 18.27 เห็นว่าไม่เปลี่ยนแปลง

ตาราง 4.32 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนการทำประมงหลังมีประตูละบายน้ำ

การเปลี่ยนแปลงต้นทุนการทำประมง	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	158	52.49
ลดลง	59	19.60
คงเดิม	15	4.98
ไม่สามารถระบุได้	69	22.93
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.32 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าต้นทุนการทำประมงเพิ่มขึ้นหลังมีประตูละบายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 52.49 รองลงมาไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 22.93 ในขณะที่เห็นว่าลดลง คิดเป็นร้อยละ 19.60 และมีเพียง ร้อยละ 4.98 เท่านั้นที่เห็นว่า ยังคงเหมือนเดิม

ตาราง 4.33 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงของรายได้หลังมีประตูละบายน้ำ

การเปลี่ยนแปลงรายได้	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	10	3.32
ลดลง	194	64.45
คงเดิม	35	11.63
ไม่สามารถระบุได้	62	20.60
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.33 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่ามีรายได้ลดลงหลังจากมีประตูละบายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 64.45 รองลงมาไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 20.60 ในขณะที่เห็นว่าไม่เปลี่ยนแปลง คิดเป็นร้อยละ 11.63 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 3.32 เห็นว่าเพิ่มขึ้น

ตาราง 4.34 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงจำนวนเครื่องมือประมงหลังมีประตुरะบายน้ำฯ

การเปลี่ยนแปลงจำนวนเครื่องมือประมง	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	66	21.93
ลดลง	81	26.91
คงเดิม	36	11.96
ไม่สามารถระบุได้	118	39.20
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.34 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่สามารถระบุได้ว่าหลังจากมีประตुरะบายน้ำฯ แล้วทำให้จำนวนเครื่องมือประมงลดลง คิดเป็นร้อยละ 39.20 รองลงเห็นว่าลดลง คิดเป็นร้อยละ 26.91 ในขณะที่เห็นว่าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 21.93 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 11.96 เห็นว่าไม่เปลี่ยนแปลง

ตาราง 4.35 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบด้านอาหารจากการบริหารจัดการประตुरะบายน้ำฯ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	8	2.66
น้อยที่สุด	9	2.99
น้อย	28	9.30
ปานกลาง	72	23.92
มาก	68	22.59
มากที่สุด	93	30.90
ไม่ระบุ	23	7.64
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.35 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตुरะบายน้ำฯ ได้สร้างปัญหาด้านอาหารให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.90 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.92 และอันดับสามคือ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 22.59

ตาราง 4.36 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านน้ำดื่มน้ำใช้จากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	23	7.64
น้อยที่สุด	14	4.65
น้อย	41	13.62
ปานกลาง	88	29.24
มาก	73	24.25
มากที่สุด	38	12.63
ไม่ระบุ	24	7.97
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.36 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ
ได้สร้างปัญหาด้านน้ำดื่มน้ำใช้ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย
3 อันดับแรกคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.24 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ระดับมาก
คิดเป็นร้อยละ 24.25 และอันดับสามคือ ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 13.62

ตาราง 4.37 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านรายได้จากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	9	2.99
น้อยที่สุด	13	4.32
น้อย	65	21.59
ปานกลาง	70	23.26
มาก	73	24.25
มากที่สุด	47	15.62
ไม่ระบุ	24	7.97
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.37 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ
ได้สร้างปัญหาด้านรายได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก
คือ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 24.25 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ
23.26 และอันดับสามคือ ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.59

ตาราง 4.38 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านค่าใช้จ่ายจากการบริหารจัดการประตुरะบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	7	2.33
น้อยที่สุด	7	2.33
น้อย	12	3.99
ปานกลาง	43	14.28
มาก	150	49.83
มากที่สุด	57	18.94
ไม่ระบุ	25	8.30
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.38 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตुरะบายน้ำฯ ได้สร้างปัญหาด้านค่าใช้จ่ายให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 49.83 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.94 และอันดับสามคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 14.28

ตาราง 4.39 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านหนี้สินจากการบริหารจัดการประตुरะบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	26	8.64
น้อยที่สุด	7	2.32
น้อย	21	6.98
ปานกลาง	80	26.58
มาก	90	29.90
มากที่สุด	40	13.29
ไม่ระบุ	37	12.29
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.39 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตुरะบายน้ำฯ ได้สร้างปัญหาด้านหนี้สินให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 29.90 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.58 และอันดับสามคือ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.29

ตาราง 4.40 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านเงินออมจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	47	15.61
น้อยที่สุด	23	7.64
น้อย	66	21.93
ปานกลาง	79	26.24
มาก	30	9.97
มากที่สุด	17	5.65
ไม่ระบุ	39	12.96
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.40 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำฯ ได้สร้างปัญหาด้านเงินออมให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.24 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.93 และอันดับสามคือ ไม่มีผลกระทบ คิดเป็นร้อยละ 15.61

ตาราง 4.41 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านทรัพย์สินจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	31	10.30
น้อยที่สุด	18	5.98
น้อย	56	18.61
ปานกลาง	121	40.20
มาก	27	8.97
มากที่สุด	15	4.98
ไม่ระบุ	33	10.96
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.41 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำฯ ได้สร้างปัญหาด้านทรัพย์สินให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.20 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 18.61 และอันดับสามคือ ไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 10.96

ตาราง 4.42 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านสุขภาพจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	23	7.64
น้อยที่สุด	18	5.98
น้อย	33	10.96
ปานกลาง	162	53.82
มาก	18	5.98
มากที่สุด	17	5.65
ไม่ระบุ	30	9.97
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.42 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำฯ ได้สร้างปัญหาด้านสุขภาพให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.82 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 10.96 และอันดับสามคือ ไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 9.97

ตาราง 4.43 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านสิ่งแวดล้อมจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	25	8.31
น้อยที่สุด	16	5.31
น้อย	34	11.30
ปานกลาง	96	31.89
มาก	49	16.28
มากที่สุด	52	17.28
ไม่ระบุ	29	9.63
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.43 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำฯ ได้สร้างปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.89 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.28 และอันดับสามคือ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 16.28

ตาราง 4.44 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านความสุขในครัวเรือนจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	30	9.97
น้อยที่สุด	12	3.99
น้อย	45	14.95
ปานกลาง	137	45.51
มาก	31	10.30
มากที่สุด	17	5.65
ไม่ระบุ	29	9.63
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.44 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ ได้สร้างปัญหาด้านความสุขในครัวเรือนให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.51 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 14.95 และอันดับสามคือ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 10.30

ตาราง 4.45 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านความสามัคคีในชุมชนจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	29	9.63
น้อยที่สุด	11	3.65
น้อย	45	14.95
ปานกลาง	135	44.86
มาก	32	10.63
มากที่สุด	21	6.98
ไม่ระบุ	28	9.30
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.45 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ ได้สร้างปัญหาด้านความสามัคคีในชุมชนให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.86 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 14.95 และอันดับสามคือ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 10.63

ตาราง 4.46 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านความรู้ภูมิปัญญาจากการบริหารจัดการประตुरะบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	31	10.30
น้อยที่สุด	7	2.33
น้อย	39	12.96
ปานกลาง	148	49.17
มาก	28	9.30
มากที่สุด	16	5.31
ไม่ระบุ	32	10.63
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.46 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตुरะบายน้ำฯ ได้สร้างปัญหาด้านความรู้ภูมิปัญญาในชุมชนให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.17 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.96 และอันดับสามคือ ไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 10.63

ตาราง 4.47 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับผลกระทบ
ด้านประเพณีวัฒนธรรมจากการบริหารจัดการประตुरะบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	30	9.97
น้อยที่สุด	12	3.99
น้อย	43	14.29
ปานกลาง	137	45.51
มาก	31	10.30
มากที่สุด	11	3.65
ไม่ระบุ	37	12.29
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.47 พบว่า ระดับผลกระทบจากการบริหารจัดการประตुरะบายน้ำฯ ได้สร้างปัญหาด้านประเพณีวัฒนธรรมในชุมชนให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.51 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอันดับสามคือ ไม่สามารถระบุได้ คิดเป็นร้อยละ 12.29

ตาราง 4.48 ค่าเฉลี่ยของผลกระทบในด้านต่าง ๆ จากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ

ผลกระทบ	เฉลี่ย	S.D.
ค่าใช้จ่าย	4.22	1.764
อาหาร	4.07	1.879
หนี้สิน	3.93	2.314
รายได้	3.64	1.999
สิ่งแวดล้อม	3.62	2.243
น้ำดื่มน้ำใช้	3.51	2.092
ประเพณี วัฒนธรรม	3.35	2.275
สุขภาพ	3.31	2.197
ความสุขในครัวเรือน	3.28	2.249
ความรู้ภูมิปัญญา	3.28	2.205
ทรัพย์สิน	3.23	2.356
เงินออม	3.15	2.631

จากตาราง 4.48 พบว่า ผลกระทบจากการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ ต่อการใช้ชีวิตประจำวันในด้านต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ค่าใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.22 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อาหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.07 และอันดับสามคือ หนี้สิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.93

แนวทางแก้ไขปัญหาลดผลกระทบ

ตาราง 4.49 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นต่อผู้ที่ควรรับผิดชอบจัดการและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการประตูละบายน้ำ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
กรมชลประทาน	123	40.86
ชาวบ้านกับส่วนราชการ	101	33.56
ชาวบ้าน	22	7.31
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	19	6.31
ไม่ระบุ	19	6.31
กรมประมง	17	5.65
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.49 พบว่า ผู้ที่ควรรับผิดชอบจัดการและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการประตูละบายน้ำฯ ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ กรมชลประทาน คิดเป็นร้อยละ 40.86 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ชาวบ้านร่วมกับส่วนราชการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 33.56 และอันดับสามคือ ชาวบ้านจัดการเอง คิดเป็นร้อยละ 7.31

ตาราง 4.50 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการประตูละบายน้ำฯ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
เคยเข้าร่วมประชุม	178	59.14
เคยร่วมเสนอความคิดเห็น	53	17.61
เคยร่วมวางแผน	12	3.99
เคยร่วมออกค่าใช้จ่าย	0	0.00
เคยร่วมออกแรงปฏิบัติ	11	3.65
ไม่เคยมีส่วนร่วมใด ๆ	32	10.63
ไม่ระบุ	15	4.98
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.50 พบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการประตูละบายน้ำฯ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ เคยเข้าร่วมประชุม คิดเป็นร้อยละ 59.14 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เคยร่วมเสนอความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 17.61 และอันดับสามคือ ไม่เคยมีส่วนร่วมใด ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.63

ตาราง 4.51 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต้องการมีส่วนร่วมรูปแบบต่าง ๆ ในการบริหารจัดการประตูละบายน้ำฯ

ระดับผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
ร่วมประชุม	136	45.18
ร่วมเสนอความคิดเห็น	106	35.22
ร่วมวางแผน	12	3.99
ร่วมออกค่าใช้จ่าย	0	0.00
ร่วมออกแรงปฏิบัติ	28	9.30
ไม่ยอมมีส่วนร่วมใด ๆ	4	1.33
ไม่ระบุ	15	4.98
รวม	301	100.0

จากตาราง 4.51 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม อยากร่วมส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ประตุระบายน้ำ ในรูปแบบต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ร่วมประชุม คิดเป็น ร้อยละ 45.18 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ร่วมเสนอความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 35.22 และ อันดับสามคือ ร่วมออกแรงปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 9.30

ตาราง 4.52 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความพึงพอใจที่มีต่อ การบริหารจัดการประตุระบายน้ำ ในปัจจุบัน

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
พอใจ	85	28.24
ไม่พอใจ	184	61.13
ไม่ระบุ	32	10.63
รวม	301	100.0

จากตาราง 4.52 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 61.13 ไม่พอใจ กับการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาผลกระทบจากประตุระบายน้ำ ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในปัจจุบัน ในขณะที่พอใจ คิดเป็นร้อยละ 28.24 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 10.63 ไม่แสดงความคิดเห็น ใด ๆ โดยชาวประมงที่ไม่พอใจเห็นว่ากรมชลประทานไม่ค่อยจริงจังในการแก้ปัญหา จัดการเรื่องน้ำ ที่ไม่เป็นไปตามความต้องการของเกษตรกร ช้ำและงบประมาณไม่ค่อยมาถึงสำหรับใช้แก้ปัญหา ไม่ค่อยจ้างช่างสำรวจให้ชาวบ้านรู้และทำงานไม่มีระบบ เปิดประตุระบายน้ำโดยไม่แจ้งล่วงหน้า ไม่มี ประสิทธิภาพ ไม่เอาจริงเอาจ้งกับงานที่ทำ เพราะน้ำในคลองลำพญาเสียใช้ไม่ได้เลย และ เค็มเหมือนเดิม ไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นเลยน้ำท่วมทุกปี ไม่มีความชัดเจน การบริหารจัดการน้ำไม่ถูกต้อง จนท.เปิดประตุระบายน้ำเพื่อปักธงพาง เข้าไม่ถึงประชาชน เปิดประตุระบายน้ำให้ฝักตบขาลงมาใน แหล่งน้ำเค็ม เกิดน้ำเน่าเสีย ทำแบบผ่านไปที ไม่มีผลงานเป็นขึ้นเป็นอัน การช่วยเหลือไม่ถึงมือ ประชาชน ไม่นำผลการประชุมไปขับเคลื่อนต่อ ประชุมเสร็จจบกัน ไม่มีความชัดเจนในการเปิดปิด ประตุระบายน้ำ เฉยชาต่อข้อเสนอของชาวบ้าน

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

จากการศึกษาพบข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมในการช่วยลดผลกระทบจากการ บริหารจัดการประตุระบายน้ำดังนี้

- อยากร่วมส่วนร่วมในการเปิดปิด เพื่อป้องกันการสูญเสียชีวิตการประมง ควรเปิดประตุระบายน้ำเพื่อสมดุลของธรรมชาติ เช่น เปิดปิดอย่างไรให้สัตว์น้ำอยู่ได้ วางไข่ได้ สัตว์น้ำจืดไม่ตาย ไข่ไม่ถูกพัดไปตายในทะเล เป็นต้น

- ถ้าจะเปิดควรเปิดเฉพาะประตูทุกวิชาประสิทธิ น้ำจะได้ไหลทางเดียวมีแรงพอในการนำตะกอนออกไปทะเล
- อยากให้ชุดลอกคลอง กำจัดวัชพืช ผักตบชวา ผักกะเฉด กำจัดแก๊สในท้องคลอง
- ให้โรงงานและเทศบาลบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงคลอง
- อยากให้กรมประมงช่วยปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ช่วงเดือนมกราคมและสนับสนุนเครื่องมือประมง
- อยากให้หน่วยงานราชการจัดหน่วยเคลื่อนที่พบประชาชนทุก ๆ เดือน
- ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพประมงที่มั่นคงและยั่งยืน
- อยากให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมแก้ไขปัญหาเพื่อให้เศรษฐกิจดีขึ้น ชาวบ้านจะได้มีกำลังใจ
- อยากให้มาช่วยแก้ปัญหาน้ำท่วม ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้เลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลาที่เสียหายทุกปี ทำให้เป็นหนี้มากขึ้น
- อยากให้กรมชลประทานลอกคลองโซนน้ำเค็มเพื่อให้น้ำหมุนเวียนดีขึ้นซึ่งเป็นการป้องกันน้ำท่วม
- คนฝั่งน้ำเค็มเป็นหนี้สินมากขึ้นเพราะประกอบอาชีพอย่างอื่นไม่ได้ จนหลายคนต้องหันไปทำสิ่งผิดกฎหมายหรือยึดการพนันเป็นอาชีพ เนื่องจากไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดั้งเดิมเพาะปลูกก็ไม่ได้ ผลผลิตก็ไม่ออก พันธุ์ปลาก็หายาก
- อยากให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาแก้ปัญหาอย่างจริงจัง เพราะที่ผ่านมาไม่เคยมีหน่วยงานใดให้ความสำคัญกับเรื่องที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพ แหล่งน้ำ และความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนในทุกเรื่อง
- อยากให้มีการขุดคลองสายหลักและคลองสาขาที่ตื่นเงินและกำจัดวัชพืช
- ที่ผ่านชุดลอกคลองในช่วงหน้าน้ำหลากอยากให้นำมาทำในช่วงฤดูแล้ง
- ควรให้มีการปิด-เปิดประตูระบายน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อไม่ให้กระทบผลผลิตของเกษตรกร
- บ่อยครั้งในเดือนมกราคมมีการเปิดประตูน้ำเพื่อระบายน้ำลงทะเลจนทำให้น้ำในคลองลดลงมากจนเกินไป จนทำให้น้ำในนาข้าวแห้งลงตามไปด้วยจนเกิดความเสียหาย ชาวนาได้ผลผลิตน้อยลง เนื่องจากช่วงเดือนมกราคมข้าวนาปีเริ่มออกดอกและต้องการน้ำ ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่ฝนแล้งและทิ้งช่วง ดังนั้นถ้าไม่หลากเกินไป ก็ไม่ควรเปิดน้ำทิ้งไปจนเกิดความเสียหายกับชาวนา
- ควรดูแลและซ่อมบานประตูระบายน้ำซึ่งขณะนี้เกิดการชำรุดแล้ว แต่ไม่ได้รับการดูแลจากหน่วยงานเท่าที่ควร
- หลังสร้างเขื่อนแล้ว ปลายน้ำจัดหลายชนิดใกล้สูญพันธุ์และสูญพันธุ์ไปแล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปล่อยเพื่อทดแทน

- ตั้งแต่เริ่มปิดประตูระบายน้ำ ทำให้ชาวบ้านขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ยิ่งในช่วงทำการเพาะปลูกยิ่งลำบากหนัก เพราะไม่มีน้ำในการทำเกษตร ต้องรอฝนเท่านั้น ช่วงกรกฎาคมน้ำในคลองแห้งตลอดลำคลองสัตว์น้ำไม่มีให้จับบริโภค ปลาหน้าจืดสูญพันธุ์ อพยพตายหมด ทำให้รายจ่ายค่าอาหารเพิ่มมากขึ้น ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น ปัญหาทุกอย่างก็ตามมา
- ช่วยจัดระบบน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร
- อยากให้กรมประมงนำพันธุ์ปลาน้ำจืดและพันธุ์กุ้งมาปล่อยทดแทนที่สูญพันธุ์และใกล้สูญพันธุ์ไปแล้วพร้อมกำหนดเขตอภัยทานเหนือประตูและล่างประตูด้านละ 1 กิโลเมตร และกำจัดเครื่องมือประมงในเขตอภัยทานด้วย
- อยากให้กรมชลประทานส่งน้ำเข้าแปลงนา ส่วนที่มีปัญหาที่ดินอยากให้ทำการรังวัดเพื่อกำหนดเขตพื้นที่สาธารณะให้ชัดเจน และหากผ่านที่ชาวบ้านจะได้ทำเรื่องขอต่อไป
- กรมชลควรศึกษาผลกระทบก่อนเปิดปิดประตูระบายน้ำ และซ่อมแซมประตูที่ชำรุด ขุดลอกคลองหลักช่วงหน้าแล้งคลองแห้ง และช่วยปราบวัชพืชที่อยู่ในคลอง
- กรมประมงออกมาตรการห้ามทำประมงบริเวณประตูน้ำ/เขตอภัยทานเด็ดขาด
- วิงวอนให้หน่วยราชการทำงานและปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- ให้ช่วยขุดลอกคลองในหน้าแล้งและเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรให้เต็มคลอง อย่าให้น้ำเค็มเข้าได้ ถ้าเข้าได้จะกลับไปทำนาทุ่งเหมือนเดิม (เคยเข้าโครงการปรับเปลี่ยนอาชีพแล้ว ถ้าไม่มีน้ำทำการเกษตรก็จะกลับไปเลี้ยงกุ้งน้ำเค็มเหมือนเดิม)
- เมื่อก่อนตอนไม่มีเขื่อน ไม่ปิดเขื่อน ไม่เดือดร้อนเลย มีปลา มีข้าวกิน มีเงินจ่ายหากินได้ทุกอย่าง ทำไร่ไปตัดปลา ตกกุ้ง ทอดแห ยกยอ ทำน้ำตาลจาก น้ำส้มจากได้ พอปิดเขื่อนปลาในคลองทำพญาไม่เหลือปลาสักตัวเดียว มีแต่วัชพืช ถ้าเปิดเขื่อนปูปลาจะได้มาวางไข่ให้คนได้มีที่หากินกัน
- อยากให้ผู้บริหารเป็นคนภาคใต้ที่มีความเข้าใจทั้งวิถีวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทางภูมิณีเวช ชลประทานเชิญประชุมเอาคนภาคเหนือมาคุย ไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจกับคนพื้นที่ ซื่อเวลาประจำ แจกเงินทีละ 100-200 บาท
- มองว่าชลประทานไม่โปร่งใส
- ก่อนปิดเขื่อนอุบลสมบูรณ์ทุกอย่าง ปู ปลา กุ้งทุกชนิด ลอยอวน ทอดแห ตกโพงพาง ยกยอ ฆมกุ้ง ทำน้ำตาลจาก น้ำส้มจาก มีเงินส่งลูกเรียนสูง ๆ สบาย ตอนนี่คนปากพนังไปทำงานที่อื่นหมดแล้ว เหลือแต่คนแก่
- ในแม่น้ำมีแต่ผักตบ น้ำไม่หมุนเวียน ปลาไม่เข้ามาวางไข่
- คนล่องเขื่อนต้องไปหากินไกลขึ้นตั้งแต่อ่าวปากพนังไปจนถึงเชียรใหญ่